

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 304/2014
24.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.П., због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. И.Л., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 3857/10 од 12.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 318/13 од 30.09.2013. године, у седници већа одржаној 24.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 3857/10 од 12.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 318/13 од 30.09.2013. године, јер нема прописани садржај.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 3857/10 од 12.09.2012. године окр. М.П. оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 2. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 5 месеци, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 године и истовремено одређено да се иста казна неће извршити уколико окривљени у року од 4 године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, према окр. М.П. одбијена је оптужба да је извршио кривично дело неосновано добијање и коришћење кредита и друге погодности из члана 209. став 3. у вези става 2. КЗ.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 318/13 од 30.09.2013. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. И.Л. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона и повреде или ускраћивања људског права и слободе окривљеног зајемченог Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и укине првостепену пресуду у осуђујућем делу као и другостепену пресуду, а предмет врати на поновну одлуку или да обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од одговорности.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. М.П., па је нашао да захтев нема прописани садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1.) примене "неуставног закона" (тачка 2.) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3.).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона, али не опредељује конкретно ни једну повреду закона која је учињена доношењем правноснажних пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и другостепеним судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који јој је претходио, испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да, у случају када конкретна повреда закона није опредељена, процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Осим тога, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде односно ускраћивања људског права и слободе (члан 485. став 1. тачка 3. ЗКП), та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости. У конкретном случају бранилац такву одлуку није доставио иако као разлог подношења захтева наводи повреду или ускраћивање људског права и слободе окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.П. нема прописани садржај (члан 484. ЗКП) и на основу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**